

HAFİF

Karin Karakaşlı

Hafif olmak çocukların en doğal hâli. Varlıklarını bu hafiflikten biliyorlar. Onları bitmek tükenmek bilmeyen oyunları sırasında izlerken, benim diyen yetişkinin kaldıramayacağı gerçekleri o incecik, yuvarlak omuzlarında nasıl gururla taşıyabildiklerini görüp imreniyorum. Hayatı oyunlar içinden sırtlıyorlar. Hafiflikten gelen güçlerine bakakalıyorum.

Kumsalda kumdan kale yapan minik adam için hayatta bundan daha ciddi hiçbir iş yok. Yap-bozlarından her seferinde yeni bir şekil çıkararak küçük kız için de... Onları sevindirmek bahaneyle bakar. Tatlı bir sürpriz, muzip bir bakış, bir dokunuş, eşlik edilen şarkı... bir bakmışsın kıkır kıkır gülmeye başlamışlar. Onlar güldüğünde bir anlığına hafifler dünya.

Bizim buralarda sadece bir anlığına hafifler dünya, çünkü hayat hep ve gıyabımızda ağırdır. Hiçbir dahlin ve müdahale gücünün olmayan siyaset, küçük hayatların orta yerinde patlar. Yegâne doğrudan etki hissedebildiğimiz an seçimse, onda bile sanki o upuzun ve zarfa sığmayan seçim kâğıdında yer almayan bir ihtimaldi hayat. Seçemedik.

Temiz bir dili seçemedik misal. En popülist, ayrımcı söylemler seçim heyecanı kisvesi altına aklandı. Oysa takvim dönüp 12 Haziran 13'e evrildiğinde, bellekler sıfırlanmıyor. Öcalan için Başbakan'ın "Biz olsak asardık" cümlesi üzerinden Kürt halkıyla tutturulacak ne dili kaldığını düşünüyorum. Ergenekon sanıklarıyla meclise giren bir CHP'nin tutarlılık ve bütünlük adına söyleyecek ne sözü kaldığını düşünüyorum. Kendi davasını sırtlamış bir BDP'nin Türkiye'nin diğer meselelerini de kendine dert edindiğine geniş kesimleri hangi faaliyetle ikna edebileceğini düşünüyorum.

Bir yandan Balyoz davası sanıklarının açıklamalarıyla ağırlığı çöken darbe hazırlıkları, bir yanda BDP'nin teşkilatını, siyasi yapısını dinamitleyen KCK davasının Diyarbakır'dan ülkenin dört bir yanına yayılan kasvetli havası... Hayat mı, hep başka bahara.

Sanki mutlu olmak, küçük mucizeler yakalamak haram. Dolunaya dilekte bulunmak, denizdeki şavkında hayal kurmak, olmadık bir şeye kahkahalarla gülmek, bağıra çağıra şarkını söylemek, şarabını, rakını şerefe kaldırmak, ağzından lokmanın tadına varmak günah. Oysa bu kadar sıradan ve hafif ayrıntılarda saklı asıl anlam. Buralarda sahiden var olabildiğimiz oranda, buralarda sahiden kendimiz kalabildiğimiz kadar yaşıyoruz. Gerisi yalan.

Riyasız bir aşk, sebatlı bir dostluk demek hayat. Bir çocuğu özgürce yetiştirmek, insanca çalışmak demek. Tükenmeden, öğütülmeden, posası çıkmadan geçirmek ömrü. Öğrenerek ve paylaşarak sürekli. Bir anlam yaratarak yaşamak demek.

Senden farklı olanı sana düşman kılmamakta saklı siyasetin asıl mahareti. Ortak noktam olmayanın acısına sevincine ortak olabildiğim oranda hafifler hayat yükü. Hikâyesi benden değişik olana sahip çıkmakla kanatlanır yürek. Dil temizlenir, ruh arınır. Mevsimin ilk çiçeklerini fark edersin. Güller fıskırmış meğer. Sardunyalar ve begonviller seni selamlar.

İçinde bir şiir duyarsın.

Ne kadar ağır değil mi

bir tüyü kaldırmak

Tutmak ellerinin arasında

Bırakmamak

ne büyük bir iş

Çünkü tüy, uçanın emaneti sana

daha yaşamadığım bir hayatın işareti

Ah zaten hep bu başka türlü lük yüzünden

Bu kadar ağır tüy hafifliği

Kaldırıma bakıyorum, bir kuş tüyü. Uzanıp alıyorum yerden. Hayatı unutmamaya ve başka türlü yaşamaya yemin ediyorum. Ait olmayan yüklere elveda. Şahidim martılar ve güvercinler havalanıyor o an. Onların kanat çırpışlarından biliyorum duamın âminini...